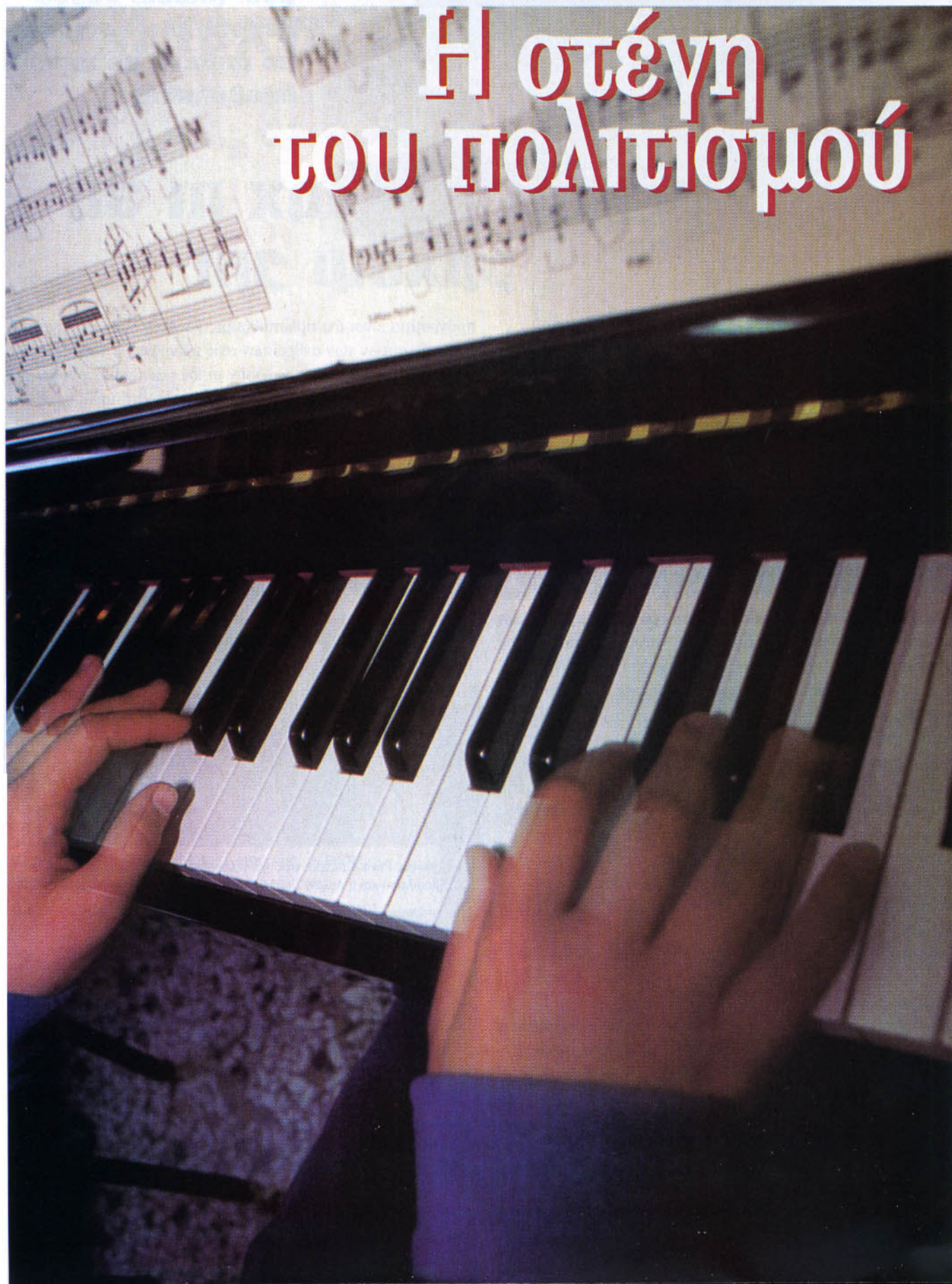

στα γεγονότα

από τη
Φιλομήλα Δημολαΐδου
φωτογραφίες
Κατερίνα Βάκια

ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η στέγη του πολιτισμού

Η ημέρα των 267 μαθητών του Μουσικού Σχολείου Θεσσαλονίκης ξεκινά αρκετά πρωί, καθώς μερικοί από αυτούς κατοικούν σε περιοχές της πόλης, που βρίσκονται μακριά από την Πυλαία. Εκεί περνάνε τις περισσότερες ώρες της ημέρας τους, αφού, εκτός από τα μαθήματα γενικής παιδείας, έχουν να παρακολουθήσουν και αυτά της μουσικής παιδείας, γεγονός που τους αναγκάζει να βρίσκονται στο χώρο έως τις 4.00 το απόγευμα. Οι περισσότεροι, με ένα μουσικό όργανο στο χέρι, ανεβοκατεβαίνουν τους ορόφους του κτιρίου, κουβαλώντας παράλληλα στην ψυχή τους την αγάπη τους για τη μουσική. «Το καλό και το ιδιαίτερο με τα μουσικά σχολεία είναι ότι συμπράττουν οι μαθητές της Α' γυμνασίου με τους μαθητές της Γ' λυκείου», μας είπε ο διευθυντής του σχολείου Δημήτρης Αναγνωστόπουλος. Η καθημερινή δουλειά των εκπαιδευτικών δεν είναι καθόλου

Μελωδίες γεμίζουν καθημερινά τους διαδρόμους και τις αίθουσές του. Οι ήχοι του πιάνου, της κιθάρας, του ταμπουρά και του βιοηλίου διαπερνούν τους τοίχους του σχολείου και μεταφέρουν στους περαστικούς τις ανησυχίες των νέων μουσικών. Στο τέρμα σχεδόν της Πυλαίας, το Μουσικό Σχολείο Θεσσαλονίκης (ΜΣΘ) έχει δημιουργήσει εδώ και λίγους μήνες τη δική του γωνιά, τη μουσική γωνιά της πόλης.

Τα πολύωρα μαθήματα δεν πτοούν τους μικρούς μουσικούς.

εύκολη, γιατί, εκτός από τις γνώσεις που πρέπει να μεταδώσουν στους μαθητές τους, πρέπει και να αγγίξουν τις μουσικές τους ευαισθησίες, έτσι ώστε οι νεαροί μουσικοί να μπορέσουν να τις εκφράσουν. «Πολλοί νομίζουν ότι το μάθημα μουσικής γίνεται με ένα δάσκαλο, που κάθεται σε μια καρέκλα και ακούει το μαθητή του να παίζει. Δεν είναι όμως έτσι. Πρέπει να αγγίξουμε τα παιδιά, για να βγάλουμε αυτά που έχουν μέσα τους και να εκφραστούν, και αυτό, μπορώ να πω, δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση», τόνισε η μουσικολόγος Μαρία Δημητριάδου, που είναι υποδιευθύντρια του μουσικού σχολείου.

ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Πολλοί από τους μαθητές δεν θέλουν να ασχοληθούν επαγγελματικά με τη μουσική, κάτι που το αποδεικνύουν και οι επιτυχίες σε διαφορετικές -στο

είδος- σχολές, που είχαν τα προηγούμενα χρόνια στις γενικές εξετάσεις. «Δεν είναι υποχρεωτικό να γίνουν μουσικοί. Η μουσική είναι ένα αγαθό, που μπορεί να το αποκτήσει ο καθένας από μας. Άλλωστε, όλοι οι κλάδοι χρειάζονται τη γνώση της μουσικής, ακόμα και η δημοσιογραφία», σημείωσε χαμογελώντας ο κ. Αναγνωστόπουλος.

«Το ωραίο με το μουσικό σχολείο είναι ότι τα παιδιά βρίσκονται σε ένα περιβάλλον με συνομήλικούς τους, που έχουν κοινά ενδιαφέροντα. Στα άλλα σχολεία, τα παιδιά που έχουν μουσικές γνώσεις, μπορεί να παρασυρθούν και να τις παραμελήσουν. Εδώ ενθαρρύνονται, δημιουργούν σύνολα. Άλλωστε η μουσική κάνει φίλους. Τους βλέπω πολλές φορές στα διαλείμματα να κάνουν παρέες και να συζητούν για τη μουσική, για τα όργανα που παίζουν», συμπληρώνει η κ. Δημητριάδου, η οποία, όπως μας είπε, αισθάνεται πολύ ωραία, όταν ακούει συνέχεια μουσική στους διαδρόμους.

Οι μαθητές-μουσικοί

Εκείνη τη στιγμή της ξεκούρασης και της προετοιμασίας για το επόμενο μάθημα, διαλέξαμε και εμείς για να μιλήσουμε με μερικούς από τους νέους μουσικούς, μη θέλοντας να τους διακόψουμε από την ιερή ώρα της εξέτασης. Χαμογελαστοί, πρόσχαροι, συνειδητοποιημένοι γι' αυτό που θέλουν να κάνουν στη ζωή τους, σίγουρα θα προτιμούσαν να απαντήσουν στα ερωτήματά μας με νότες.

Ο Γιάννης Χρηστίδης είναι μαθητής της Γ' λυκείου, το αγαπημένο του όργανο είναι το πιάνο και δεν ενδιαφέρεται να συνεχίσει τις μουσικές σπουδές, γιατί έχει κάποιο άλλο όνειρο. «Θέλω να σπουδάσω αρχιτεκτονική, που, αν το καλοσκεφτείς, έχει κάποια σχέση με τη μουσική, γιατί και εκεί συνθέτεις. Το μουσικό σχολείο ήταν δική μου επιλογή, γιατί με ενδιαφέρει πολύ η μουσική, κυρίως η σύγχρονη και η ηλεκτρονική σε πειραματικό στάδιο».

Ο Δημήτρης Κατέχης μας μίλησε υπό τη συνοδεία των πειραγμάτων των φίλων του. Πηγαίνει Α' λυκείου και του αρέσει το σαξόφωνο. «Στο σχολείο ήρθα για να ασχοληθώ με τη μουσική, να αποκτήσω γνώσεις και εμπειρίες, έτσι ώστε να μπορέσω αργότερα να ασχοληθώ και επαγγελματικά». Ο Βενιαμίν της παρέας πηγαίνει μόλις Α' γυμνασίου, αλλά κάνει μουσική εδώ και έξι χρόνια. Ο Βασίλης Παπαδόπουλος λατρεύει το βιολί. «Ο πατέρας μου είναι μουσικός και παίζει στην Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης. Θέλω αργότερα να παίξω και εγώ σ' αυτήν», μας είπε, προσθέτοντας ότι το σχολείο του αρέσει πολύ και παρόλο που είναι κουραστικό, πιστεύει ότι αξίζει.

Η ιστορία του σχολείου

Η έναρξη της φετινής ακαδημαϊκής χρονιάς βρήκε το Μουσικό Σχολείο Θεσσαλονίκης στο δικό του χώρο. Σε ένα πολυτελές, για τα ελληνικά δεδομένα κτίριο με 25 αίθουσες ατομικών οργάνων, ειδικές αίθουσες πνευστών, κρουστών και ορ-

χήστρας, αμφιθέατρο 600 θέσεων και κλειστό γυμναστήριο 800 τμ. «Κάναμε και εμείς τις προτάσεις μας για να φτιαχτεί το σχέδιο του κτιρίου, γιατί χρειαζόμασταν διαφορετικές αίθουσες από τα συνηθισμένα σχολεία», μας είπε ο διευθυντής του σχολείου Δημήτρης Αναγνωστόπουλος. Αν και ο θεσμός των μουσικών σχολείων ξεκίνησε στην Ελλάδα το 1988, στη Θεσσαλονίκη ιδρύθηκε το 1992, μετά από πιέσεις κάποιων γονέων. Η παραχώρηση δυο μόνο αιθουσών και ενός γραφείου από το Παπάφειο Ίδρυμα έκανε δυσκολότερη την αρχή του. Το 1995 μεταφέρθηκε στα εκπαιδευτήρια Βασιλειάδη στη Θέρμη. Την οριστική λύση στην αγωνία καθηγητών, γονέων και μαθητών έδωσε τότε ο νομάρχης Θεσσαλονίκης Κώστας Παπαδόπουλος με την ανακοίνωση της ανέγερσης μουσικού σχολείου στην Πυλαία.

Ο κ. Αναγνωστόπουλος θυμάται εκείνες τις στιγμές: «Την πρώτη μέρα που ανέλαβε ο κ. Παπαδόπουλος, ο σύλλογος γονέων ήταν εκεί. Ο πρώτος σύλλογος, που δέχτηκε ο νομάρχης για παράπονα, ήταν ο δικός μας, και έτσι ανέλαβε την υποχρέωση να φτιάξει το σχολείο».

Από την αρχή του το μουσικό σχολείο έκανε αισθητή την παρουσία του στη Θεσσαλονίκη και σε ολόκληρο τον ελλαδικό χώρο. Συμμετέχει στο πρόγραμμα ενίσχυσης των ακριτικών περιοχών, έχοντας κάνει μέχρι τώρα πολλές εμφανίσεις σε νομούς της Θράκης, της Μακεδονίας και της Θεσσαλίας. Πήραν μέρος με επιτυχία σε μουσικούς διαγωνισμούς, απ' όπου απέσπασαν αρκετά βραβεία. Συγκεκριμένα, πέρυσι, στο πλαίσιο των Μαθητικών Αγώνων, που διεξήχθησαν το Μάιο στην Αθήνα, απέσπασε τρεις πρωτιές και κατέλαβε πέντε δεύτερες θέσεις, ενώ, συμμετέχοντας στο Διεθνές Φεστιβάλ Χορωδιών στη Ρόδο, πήρε το αργυρό μετάλλιο.

Στο κτίριο αυτή τη στιγμή συστεγάζονται το γυμνάσιο και το λύκειο, ενώ πριν από λίγο καιρό η διεύθυνση του σχολείου έστειλε μια διαφορετική πρόταση στο υπουργείο Παιδείας. «Ζητάμε να κάνουμε και μουσικό δημοτικό, συγκεκριμένα θέλουμε να έρχονται εδώ τα παιδιά από την Δ' δημοτικού, για να κάνουν τα μουσικά τους μαθήματα. Η πρόταση αυτή μελετάται, και, όπως μας είπαν, θα μας δώσουν απάντηση στα μέσα του χρόνου», τόνισε ο κ. Αναγνωστόπουλος.

Οι εγγραφές πάντως, για όσους μαθητές του δημοτικού σχολείου ενδιαφέρονται να ζήσουν αυτήν την ατμόσφαιρα του μουσικού σχολείου, γίνονται το Μάιο, ενώ οι εξετάσεις το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Ιουνίου.

Ο διευθυντής Δημήτρης Αναγνωστόπουλος αισθάνεται περήφανος για το κτίριο-κόσμημα του μουσικού σχολείου

* Οι μαθητές του Μ.Σ.Θ. απέσπασαν αρκετά βραβεία σε μουσικούς διαγωνισμούς.

* Το Μ.Σ.Θ. συμμετέχει στο πρόγραμμα ενίσχυσης των ακριτικών περιοχών της χώρας.